

bede ministeren uddybe – han har åbenbart været hjemme og læse godt på lektien – hvor meget mere handel der rent faktisk kunne finde sted, hvis man åbnede helt op for det.

Jeg ser et problem i, at vi har virksomheder lokaliseret i Danmark, som ejer energiproduktionsvirksomheder i Sverige, og som gerne vil gøre brug af den CO₂-neutrale strøm, man kan få fra vandkraft, men ikke kan gøre det. De vil gerne have et smukt miljøregnskab, men må tage til takke med anden form for energiproduktion her fra Danmark, fordi virksomhederne ikke er store nok til, at de kan handle over grænserne på den måde.

Jeg tror ellers, det kunne give nogle miljøforbedringer, og jeg vil gerne bede ministeren om at angive, hvor meget mere handel han tror der kunne ske. Jeg er også meget optaget af, at vi får afviklet Barsebäckværket, og netop en større handel og bedre udnyttelse af energiresourcerne var en af mulighederne for at komme videre ad den vej.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

I forbindelse med det nordiske ministerråds beregninger om elsamarbejde i forbindelse med diskussionen om fælles energibeskatning i Norden blev det i slutrapporteringen opgjort, at kapacitetsudnyttelsen i Sverige og Norge var 97 pct., mens den i Danmark kun var 70 pct. Det betyder, at der ikke er noget ledigt volumen i Norge og Sverige udover den handel, vi har i øjeblikket.

Det, der vil være forskellen i et mere liberaliseret marked i forhold til det, vi har i dag, er, at nogle få store kunder vil få nogle fordele på bekostning af almindelige husholdninger og almindelige virksomheder.

Det system, vi faktisk kender i dag, sikrer, da Elsam og Elkraft køber meget, meget dygtigt ind, det er virkelige købmænd, de køber meget billigt ind, når der er strøm at få, at det er alle forbrugerne, der får fordel af det.

Det er nok den store forskel, og personlig kan jeg egentlig bedst lide det system, vi har i øjeblikket. Men nu går vi ind i et mere liberaliseret system, hvor Danmark også på det område har været et foregangsland, og lad os så se, hvordan det udvikler sig.

Men der er ikke nogen stor ledig ressource, og dermed er også grundlaget for hele Det Økonomiske Råds formandskabs i øvrigt nok så interessante analyse forfæjlet.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Nu kom det så frem, at 70 pct. af kapaciteten er udnyttet i Danmark. Det må jo betyde, at de øvrige 30 pct. kunne udnyttes, og hvis de kunne udnyttes, var der jo nogen gevinst. Ud over at vi kunne sørge for at hjælpe svenskerne af med atomkraften og være behjælpelige dér, er vi også mange, der er optaget af, at vi får en transport, der hviler mere på elbiler.

Netop at få udviklet det var der jo et perspektiv i, og jeg vil sige, at hvis vi har så stor en uudnyttet kapacitet, må forretningen jo køre ret dårligt for de danske selskaber, og så er der måske noget om det, vismændene siger, at netop Danmark vil høste den store gevinst ved, at vi går ud og handler, for vi har faktisk en vare til rådighed meget billigt.

Og det er ikke et spørgsmål om, at vi skal reducere vores krav til miljøet, det vil jeg gerne understrege, dem står vi ved, men det er et spørgsmål om at udnytte nogle ressourcer bedre og netop på den måde gøre det mere attraktivt at bruge elektricitet frem for benzin og diesel. Det tror jeg vi er mange der er optaget af her i Folketinget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

En af vanskelighederne ved vores nuværende system er, at der ikke er noget stort incitament til at udfase gammel kapacitet baseret på kul-kraft, for i perioder har det vist sig at være fordelagtigt at have den.

Det viste sig eksempelvis sidste år, da man på grund af nedbørsmangel i Norge og Sverige manglede vandkraft, og hvor man importerede kondenskulproduceret kraft fra Danmark. Det tjente vi en masse penge ved, men vores CO₂-regnskab skød jo så til gengæld opad.

Jeg tror ikke, vi skal basere os internationalt på, at vi producerer strøm, kondensproduktion på kul, i nævneværdigt omfang. Tværtimod mener jeg, at der er en interesse i at fase det dér ud. Men der er ingen tvivl om, at vi kommer til at eksportere strøm i fremtiden, og derfor er det vigtigt, at vi får opgjort CO₂-fordelen.

Hele vismændenes analyse hviler imidlertid på, at Danmark skal til at være nettoimportør af strøm. Det passer ikke, vi har kapaciteten, og som hr. Langkilde rigtigt siger, er vi dygtige, vi er konkurrencekræftige, osv. Det er et andet godt eksempel på, at så kloge mennesker som dem, der sidder i Det Økonomiske Råds formandskab, ikke bare kan tage fejl, men kan tage fuldstændig fejl.